

Renteberekeningen door ING tijdens de periode van de wettelijke schuldsaneringsregeling inzake de WSNP

1. Mijn echtgenoot en ik (verder Hofs c.s.) zijn gedurende de gehele periode van de schuldsaneringsregeling, dus vanaf 1 maart 2005 (de ingangsdatum van de schuldsaneringsregeling) tot en met 23 juli 2007 (de beëindigingsdatum van de schuldsaneringsregeling) ingevolge wetsartikel 303 Fw lid 1. geen rente aan ING verschuldigd geweest.

Dit artikel luidt: *Met ingang van de dag van de uitspraak tot de toepassing van de schuldsaneringsregeling is de schuldenaar wettelijke noch bedongen rente verschuldigd over vorderingen ten aanzien waarvan de schuldsaneringsregeling werkt.*

ING heeft echter ondanks dit artikel toch maandelijks de rekening-courant-rekening van Hofs c.s. (rekeningnummer 68.08.97.798) met de leningrente belast, dit via automatische debiteringen.

Weliswaar geeft wetsartikel 303 Fw onder lid 2 aan, dat de renteverplichting herleeft met terugwerkende kracht zodra de toepassing van de schuldsaneringsregeling is beëindigd op voet van artikel 312 Fw tweede lid, of met ingang van de dag waarop de uitspraak tot beëindiging van de schuldsaneringsregeling krachtens artikel 350 Fw, derde lid, onder c tot en met g, in kracht van gewijsde is gegaan.

Deze artikelen zijn echter op Hofs c.s. niet van toepassing geweest, omdat hun schuldsanering is geëindigd op grond van artikel 350 Fw, derde lid, sub b.

Ook had de rechtbank in de uitspraak tot toepassing van de schuldsaneringsregeling of bij beschikking ingevolge artikel 303 Fw. lid 3 het eerste lid van artikel 303 Fw. buiten toepassing kunnen verklaren ten aanzien van rente die verschuldigd is over een vordering waarvoor een hypotheek tot zekerheid strekt die is gevestigd op het registergoed waarin de schuldenaar woonachtig is, indien dat in het belang van de boedel is. De rechter-commissaris kan dit op verzoek van de bewindvoerder bij schriftelijke beschikking verklaren, nadat de schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard.

Ook hiervan is echter geen sprake geweest.

2. De schuldsanering werkte ook ten aanzien van de hypotheekvordering van ING. Dit betreft artikel 299 Fw. Lid 1, a., hetgeen luidt: *De schuldsaneringsregeling werkt ten aanzien van: vorderingen op de schuldenaar die ten tijde van de uitspraak tot de toepassing van de schuldsaneringsregeling bestaan;*

ING meent echter, dat de hypothecaire vordering van ING op grond van art. 299Fw, lid 3 buiten de (toepassing !) van de schuldsaneringsregeling blijft, hetgeen zij in één van haar processtukken heeft beweerd. Lid 3 luidt: *De [artikelen 57 tot en met 59a](#) zijn van overeenkomstige toepassing.*

Deze visie van ING is onjuist. Weliswaar is het zo, dat pand- en hypotheekhouders hun recht kunnen uitoefenen, alsof er geen faillissement was, dit ingevolge wetsartikel 57 Fw..

Van deze mogelijkheid heeft ING echter geen gebruik gemaakt. Zij heeft op 22 maart 2005 haar vordering ingediend bij de bewindvoerder van Hofs c.s. (mr. Daniëls). In de betreffende brief heeft ING inzake de lening als vordering op Hofs c.s. een bedrag genoemd van € 201.643,74, dit bedrag incl. rente, provisie en kosten t/m 28 februari 2005.

ING verzoekt de bewindvoerder in die brief, dat indien het in dit faillissement (m.z. schuldsaneringsregeling) tot een verificatie van vorderingen komt, haar vorderingen te verifiëren met aantekening van haar rechten en notering pro memorie van de rente, provisie en kosten na faillissementsdatum vervallende.

Uit deze brief blijkt overigens duidelijk, dat ING het verschil in behandeling van een faillissementssituatie en een schuldsaneringsregeling niet kent.

Nota bene: ING spreekt dus over vorderingen (dus meervoud), omdat zij tijdens het schrijven van haar brief meende, dat ook Postbank N.V. een vordering op B.Th.Hofs had. Daarvan was echter geen sprake, omdat reeds op 5 januari en 21 febr. 2005, resp. door de rechtbank en het Hof was bepaald, dat dit een vordering op Xenon Webstore B.V. betrof.

3. In een brief van 8 juli 2005 heeft mr. Daniëls aan ING Enschede geschreven, dat zij als hypotheekhouder en derhalve als separatist in de schuldsaneringsregeling haar rechten kan uitoefenen alsof er geen schuldsanering was, waarbij mr. Daniëls verwijst naar artikel 57 juncto 299 Fw. Verder stelt de bewindvoerder, dat hij ING een termijn van drie maanden geeft om tot uitoefening van haar recht over te gaan. Tenslotte stelt mr. Daniëls, dat wanneer ING het pand niet binnen deze termijn heeft verkocht hij dan zal overgaan tot opeising van de woning en deze zal verkopen en dat de opbrengst ervan dan in de boedel valt en ING zal worden omgeslagen in de kosten.

ING is vanwege haar moverende redenen niet overgegaan tot uitoefening van haar recht als separatist, dit met het gevolg, dat ING tot de einddatum van de schuldsaneringsregeling, zijnde 23 juli 2007, inzake haar vordering dus een gewone concurrente schuldeiser was.

Ten overvloede: in een Beschikking van 6 juli 2006 heeft de rechtbank Almelo geoordeeld (dit in verband met een verzoek van Hofs c.s. om de schuldsaneringsregeling te beëindigen), dat ook hypothecaire geldleningen gelet op het bepaalde in artikel 299 Fw. onder de werking van de schuldsaneringsregeling vallen.

4. In een berekening inzake het buiten de boedel te laten bedrag (dus zijnde het bedrag dat een saniet ter besteding mag behouden) d.d. 29 april 2004 heeft de rechter-commissaris het bedrag van de verhoging in verband met de woonlasten op € 0,00 vastgesteld, dit met de uitleg, *dat de hypotheeklasten, zijnde rente + afl. + premie levensverzekering) niet langer worden voldaan.*
5. Ik verwijs tevens naar de brief van de rechtbank Almelo d.d. 12 januari 2007 aan Hofs c.s., waarin secretaris mw. mr. Brouwer-Hopman namens de rechter-commissaris schrijft, dat het haar onduidelijk is waarom ING rentenota's stuurt (in werkelijkheid betreft het automatische afboekingen met bankafschriften), dit met de uitleg, dat zHofs c.s. vanaf datum toepassing schuldsaneringsregeling geen rente verschuldigd zijn. ING heeft van deze brief een kopie ontvangen.

Mevrouw A.K. de Beurs, insolventiemedewerkster van bewindvoerder mr. Daniëls en door hem gemachtigd, heeft mij toentertijd telefonisch medegedeeld, dat zij ING er meermaals op gewezen heeft, dat zij diende te stoppen met het berekenen van de rente vanwege wetsartikel 303 Fw. Lid 1 en daar ten overvloede bij vermeld heeft, dat het vrij te laten bedrag t.a.v. Hofs c.s., zijnde slechts € 1.388,--per maand, ook niet berekend was op het betalen van hypotheekrente.

6. Uit het proces-verbaal van de verificatievergadering d.d. 30 maart 2007 is de vordering van ING goedgekeurd (geverifieerd) voor hetzelfde bedrag als ter verificatie bij de bewindvoerder op 22 maart 2005 door haar is ingediend, zijnde het bedrag van € 201.643,74.

Opmerking: ING had overigens op grond van wetsartikel 119 Fw. tijdens de verificatievergadering nog bezwaar kunnen maken tegen de verificatie van haar vordering voor het bedrag van € 201.643,74, maar heeft dit niet gedaan, omdat zij wel inzag, dat haar dat niet zou baten.

De in het proces-verbaal van de verificatievergadering opgetekende erkenning van een vordering heeft kracht van gewijsde ingevolge wetsartikel 328 juncto 121 lid 4 Fw., hetgeen ook in het vonnis van de rechtbank d.d. 2 mei 2007 als in het arrest van het Hof d.d. 9 juli 2007 is bepaald. Omdat Hofs c.s. tijdens de verificatievergadering ook de vordering van ING hebben betwist, dit op grond van wetsartikel 126 Fw., waren zij gerechtigd na beëindiging van de schuldsaneringsregeling ING dienaangaande in rechte te betrekken.

Hofs c.s. hebben al het bovenstaande en nog veel meer in deze van relevantie zijnde zaken in hun processtukken vermeld en bewezen, dit met name onder randnummer 152 (par. 4.17) van hun dagvaarding

7. Het Hof heeft de vordering betreffende de teveel betaalde rente (Vordering VI betreffende) tijdens de schuldsanering erkend. In r.o. 3.15 van het arrest d.d. 13 oktober 2015 stelt het Hof immers, dit onder verwijzing naar randnummer 152 (daarbij duidend op par 4.17 sub b), c) en d) van de dagvaarding, dat Hofs daar hebben betoogd, dat tijdens de duur van de schuldsanering geen rente was verschuldigd, maar niet uitleggen, waarom er na beëindiging van de schuldsanering geen rente zou zijn verschuldigd.

Saillant detail: ING heeft in haar CvA d.d. 20 februari 2013 volslagen onbegrijpelijk gesteld, dat de feiten die Hofs c.s. aan deze vordering (vordering VI dus) ten grondslag hebben gelegd de vordering niet kunnen dragen, omdat de onrechtmatige handelingen die volgens Hofs c.s. tot de betreffende schade hebben geleid, alle betrekking hebben op de aangezegde executieveiling, die zou plaatsvinden op 1 juli 2008. Daaraan voegt ING nog toe, dat zij die executieveiling heeft mogen aanzeggen en ook in het traject daarom heen rechtmatig heeft gehandeld.

In haar Antwoordakte d.d. 18 september 2013 heeft ING weer iets geheel anders gesteld, namelijk dat ook de aan vordering VI ten grondslag gelegde onrechtmatige daden c.q. tekortkomingen allemaal hebben plaatsgehad in 2002 en 2003, waarbij zij ook nog heeft beweerd, dat Hofs c.s. dat uitdrukkelijk hebben erkend, waarvan overigens vanzelfsprekend geen sprake is geweest.

De rechtbank heeft in haar vonnis d.d. 4 december 2013 ook vordering VI als verjaard beoordeeld, wat daar ook van zij.

Onder grief 3 van hun MvG d.d. 3 maart 2014 hebben Hofs c.s. in deze o.a. aangegeven, dat ING inzake vordering VI eerst terecht heeft gesteld, dat die schade is ontstaan in de periode 1 maart 2005 en 23 juli 2007, maar vervolgens ten onrechte heeft beweerd, dat die schade te maken had met de aangezegde executieveiling. Daarbij hebben Hofs c.s. opgemerkt, dat die executieveiling eerst in februari 2008 in gang is gezet en de uiteindelijke executie was gepland op 1 juli 2008.

In haar MvA d.d. 18 november 2014 tenslotte omzeilt ING de kern van de zaak door onder de randnummers 4.16 en 4.17 slechts te stellen, dat Hofs c.s. grief 3 hebben gericht tegen r.o. 4.5 van de kantonrechter, waarbij zij die gehele rechtsoverweging citeert, zijnde een weergave van het betoog van ING in haar Antwoordakte.

Dienaangaande hebben Hofs c.s. nu juist onder grief 3 gesteld, dat ING in deze in haar processtukken twee totaal verschillende meningen heeft geventileerd, hetgeen ING natuurlijk niet kan zijn ontgaan en reeds haar ongelijk aantoont.

Vandaar de onbegrijpelijke stelling zijdens ING, dat het er niet toe doet, dat de standpunten van ING om verschillende redenen niet juist zijn, nu de rechtbank slechts heeft aangegeven, *dat ING het voorgaande heeft aangevoerd.*

Het behoeft geen betoog, dat ING inzake deze vordering de weg voortdurend is kwijt geweest en er op geen enkele manier in is geslaagd deze vordering te weerleggen. Deze staat dus onomstotelijk vast, alsook door het Hof zo is beoordeeld.

Mw. H.M.S.Hofs-Akkermans
Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten

e-mail: hofakker@123telcom.nl